

potvrzování právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí, 3. vyřizování věcí pozůstalostních, 4. vyřizování věcí poručenských (opatrovnických), 5. vyřizování exekucí na věci movité a na pohledávky k dobytí peněžitých pohledávek, 6. vymáhání peněžitých trestů jakéhokoliv druhu a nákladů trestního řízení, 7. vyřizování věcí knih pozemkových, 8. vyřizování věcí správních. Soudci jsou vyhrazena některá významnější opatření zákonem samým, kromě toho může si však vyhraditi vyřizování určitých věcí vůbec nebo případ od případu. Vždy přísluší soudci rozhodovati o sporných otázkách právních. Rozhodnutí vydanému ve věci vyřízené úředníkem vyšší pomocné soudní služby lze odporovati stejným opravným prostředkem jako rozhodnutí soudce. Opravný prostředek má však býti předložen nejprve soudci, který o něm sám rozhodne, má-li za to, že jest mu vyhověti, jinak předloží opravný prostředek druhé stolici, aby o něm rozhodla. Rozhodnutí soudce okresního soudu, kterým vyhověl opravnému prostředku proti rozhodnutí vydanému úředníkem vyšší pomocné soudní služby, považuje se za rozhodnutí první stolice a lze mu odporovati podle obecných ustanovení. O vyloučení a o odmítnutí úředníků vyšší pomocné soudní služby platí obdobně ustanovení o vyloučení a o odmítnutí soudců. Úředníci vyšší pomocné soudní služby podléhají syndikátnímu ručení.

Není pochyby, že nová ustanovení mohla by přinést soudcům podstatnou úlevu, budou-li úředníky vyšší pomocné soudní služby ustanovovány jen osoby způsobilé. Dosud setkáváme se naproti tomu u mnohých soudů se zjevem, že soudce musí sám pečlivě kontrolovati práce soudní kanceláře, které tato má podle platných předpisů samostatně vykonávati, přeje-li si, aby byly konány řádně, ba že soudce je nucen přezkoumávati i vyhotovení soudních opatření určených pro strany co do shody s originálem, pravopisné správnosti a pod., jinak hrozí nebezpečí, že razítkem soudce budou opatřovány písemnosti, které svou formou jsou způsobilé ohroziti v občanstvu vážnost soudnictví (viz Právník 1931, str. 66 násl.).

Pátý sjezd něm. právníků v Československu koná se ve dnech 22. až 25. května v Chebu a ve Frant. Lázních. Jednati se bude ve 3 sekcích s tématy: I. Reforma zákona o společnostech s r. obm. (prof. Dr. Grossmann z Prahy) a zákona o známkách (adv. Dr. Max Abel z Vídně). II. Jaká opatření nutno učiniti, aby se zajistila jednotná judikatura nejvyšších soudů? (prof. Dr. G. Petschek z Vídně) a jakým požadavkům musejí vyhověti trestní zákony, aby splnily svoji garantující funkci jak vůči celku, tak i vůči jednotlivcům? (prof. Dr. Edgar Foltin z Prahy). III. Právní postavení ženy (prof. Dr. Weiss a prof. Dr. Rauchberg z Prahy) a odůvodňuje-li v různých ústavách vyslovená zásada rovnosti všech před zákonem prosaditelná subjektivní práva? (prof. Dr. Jos. Redlich v Cambridge, USA.).

Chyby ve vydání občanského zákoníka ve sbírce Kompas. Pan Dr. Jar. Homolka upozornil redakci na některé další nedostatky

Roučkova vydání Ob. zák. občanského. Z jeho dopisu uvádíme: »Na str. 600 I. dílu v § 821 obč. zák. v kontextu uveden § 500, namísto § 550. V dílu II., dodatku LXII. (Ochrana nájemníků) v § 31 pod bodem 3. není uvedeno, že zákon na ochranu nájemníků se nevztahuje na »domy a objekty ve vlastnictví nebo správě státu«, tedy jedna z nejdůležitějších výjimek rozsahu platnosti uvedeného zákona.

V tomtéž dílu v dodatku XXXIV. (zákon o užití dopravních cest a nemovitostí pro telegrafy 33/32) není vůbec uvedeno, že k tomuto důležitému zákonu vydáno prováděcí nařízení 21/23, které se zákonem tvoří integrující součást. Toto nařízení platilo v době vydání II. dílu obec. zák. občanského (1926) již 3 r o k y a lze jistě plným právem od takového komentovaného vydání žádati, aby poskytlo aspoň možnost, poučiti se o e x i s t e n c i všech norem, danou látku upravujících, neboť jinak ztrácí pouhé otištění zák. textu bez uvedení pozdějších změn pro prakt. právníka významu.«

Došlé knihy: Dr. Bedřich P e š e k v Mor. Ostravě sestavil a vydal: Praktické tabulky pro advokáty, notáře, peněžní ústavy a pod., obsahující poplatky soudní v zemích historických i na Slovensku a Podkarp. Rusi, dále sazby a d v o k á t n í, normální tarify pro obvody vrchních soudů, poplatky k a t a s t r á l n í, n o t á ř s k é sazby, poplatky m i m o s o u d n í, š k á l y, p ř e v o d n í poplatky, ú l e v y novostavbám, poplatky z o b o h a c e n í, dávky z p ř í r ũ s t k u hodnoty, sazby d a ň o v é, poplatky pro styk s c i z i n o u atd. Cena Kč 40.—. — O l i c e n c í c h n a z u ž i t k o v á n í v y n á l e z ů a p a t e n t ů. Pojednání o licencích, licenčních smlouvách, právech a povinnostech z licencí plynoucích, jakož i o směrnících, jimiž se je třeba řídit při sepisování licenčních smluv. Praktické příklady licenčních smluv. Napsal doc. Ing. Ludvík Š p i r k, řádný člen Patentního úřadu republiky Československé. Cena Kč 10.—. Nákladem O. Janáčka, knihtiskárna a nakladatelství, Praha II., Palackého 11. — B i l a n c e a d a ň ě. Samostatný dodatek ke spisům »Bilance a daně« a »Praktické příklady daňových bilancí a daňových přiznání« na základě novelisace daňové reformy z roku 1930. Napsal Ing. Jos. F u k s a. Cena Kč 15.—. Expedice Praha II., Palackého 11. — Karol Czałczyński: P o l i c j a s e s y j n a p o l s k i c h s ą d ó w p o w s z e c h n y c h. Warszawa 1931. Wydawnictwo odziału warszwaskiego zrzeszenia sędziów i prokuratorów rzeczypospolitej polskiej. Str. 42. (Doktorská disertace.) — Dvojčíslo 1.—2., IV. ročníku časopisu »S o u t ě ž a t v o r b a«, obsahuje tyto články: Dr. Hanuš Schmolka: Nárok na způsob — nárok na výrobek. — Německé nařízení o vázání cen známkového zboží. — Osnova maďarského kartelního zákona. — Akciové právo ve Francii. — Dále obsahuje toto dvojčíslo judikaturu, zprávy a literaturu.

Oprava. Na str. 221, řádek 17. zdola má státi § 62.